

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-04, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Кол ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«9» січня 2024 року

Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Гримак Андрій Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22023101110000676, внесеного 29.08.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 111-1 КК України, у зв'язку з наявністю підстав для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Д'ячкову Олексію Анатолійовичу, який народився 15.10.1974, у м. Бердянськ Запорізької області, громадянину України, зареєстрованому (проживає) за адресою: Запорізька область, Бердянський район, м. Бердянськ, просп. Східний, буд. 94В, кв. 150

- у пособництві в провадженні за попередньою змовою групою осіб господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Д'ячков Олексій Анатолійович

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49

країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету

від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, установлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2

березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Філатову С.О.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів РФ, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон РФ № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

На далі, продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку РФ.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії Російської Федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018

року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2119-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2212-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб.

Незважаючи на вищевказані зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, Д'ячков Олексій Анатолійович, 15.10.1974 р.н., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України з метою підтримки держави-агресора її окупаційної адміністрації на тимчасово окупованих територіях України та збройних формувань Російської Федерації та завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, став на шлях вчинення злочину проти основ національної безпеки – у пособництві в провадженні за попередньою змовою групою осіб господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Войников Володимир Миколайович, 22.12.1975 р.н., будучи кінцевим бенефіціаром та фактичним

власником низки суб'єктів господарювання, а саме ТОВ «САДИ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 32835196), ТОВ «АЗОВСЬКИЙ ТВАРИННИЦЬКИЙ КОМПЛЕКС» (код ЄДРПОУ 37869921), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЮРЧЕНКО» (код ЄДРПОУ 31080767), ПП «ВОЙНИКОВ І КО» (код ЄДРПОУ 30694282), ПП «СОНЯЧНИЙ БЕРЕГ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 34812453), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЛЮДМИЛА» (код ЄДРПОУ 24910327), ТОВ «ЕРІДАН» (код ЄДРПОУ 22136823), приблизно з 17 квітня 2022, знаходячись на підконтрольній території України, переважно за адресою місцепроживання у м. Київ, Оболонська набережна, буд. 1, кв. 162, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії та встановлення окупаційною адміністрацією РФ контролю над містом Бердянськ та частини Запорізької області, де зареєстровані та фактично знаходяться підконтрольні йому суб'єкти господарювання та їх виробничі потужності, з метою збереження майна підприємств та своїх особистих корисливих мотивів, вирішив продовжити здійснювати фінансово-господарську діяльність вказаних вище суб'єктів господарювання.

Основними видами діяльності вказаних підприємств є: вирощування зернових культур, бобових культур і насіння олійних культур, після урожайна діяльність, оптова торгівля зерном, насінням і кормами для тварин, складське господарство, допоміжна діяльність у рослинництві, вирощування зерняткових і кісточкових фруктів, розведення свиней, овець і кіз, тощо.

При цьому, Войников В.М. розумів, що здійснювати таку діяльність він зможе лише у взаємодії з державою агресором та її окупаційною адміністрацією, що в свою чергу, призведе до перереєстрації належних йому суб'єктів господарювання по законодавству РФ, сплати податків до бюджету РФ, постачання товарів на її територію та продаж виготовленої продукції, тобто свідчитиме про провадження господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Також, Д'ячков О.А., усвідомлював, що такі дії є незаконними та призведуть до завдання шкоди Україні.

У зв'язку з наведеним, у вказаний період часу у нього виник умисел на провадження за попередньою змовою групою осіб господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території Запорізької області, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Діючи з метою реалізації злочинного умислу, Войников В.М. у вказаний період часу вступив у злочинну змову з громадянином України Д'ячковим Олексієм Анатолійовичем, 15.10.1974 р.н., після чого визначив, що за ним залишається загальне керівництво вищевказаними суб'єктами господарської діяльності, а на Д'ячкова О.А. поклав обов'язки з організації виконання його вказівок, використання засобів (знарядь) та вчинення дій з метою усунення перешкод, чим останній сприяв безпосередньо вчиненню кримінального правопорушення.

Так, Д'ячков О.А. діючи умисно, за попередньо встановленою домовленістю з Войниковим В.М., перебуваючи на тимчасово окупованій державою агресором території Запорізької області, у період починаючи з початку квітня 2022 року розпочали дії з налагодження фінансово-господарської діяльності у взаємодії з окупаційною адміністрацією РФ ТОВ «САДИ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 32835196), ТОВ «АЗОВСЬКИЙ ТВАРИНИЦЬКИЙ КОМПЛЕКС» (код ЄДРПОУ 37869921), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЮРЧЕНКО» (код ЄДРПОУ 31080767), ПП «ВОЙНИКОВ І КО» (код ЄДРПОУ 30694282), ПП «СОНЯЧНИЙ БЕРЕГ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 34812453), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЛЮДМИЛА» (код ЄДРПОУ 24910327), ТОВ «ЕРІДАН» (код ЄДРПОУ 22136823).

Водночас, у листопаді 2022 року на виконання спільного злочинного умислу направлено на ведення господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора Войников В.М. за сприяння Д'ячкова О.А., який налагодив стійкі робочі та ідеологічні зв'язки з представниками місцевої окупаційної адміністрації РФ та досягнутих домовленостей, забезпечив перереєстрацію ТОВ «САДИ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 32835196), ТОВ «АЗОВСЬКИЙ ТВАРИНИЦЬКИЙ КОМПЛЕКС» (код ЄДРПОУ 37869921), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЮРЧЕНКО» (код ЄДРПОУ 31080767), ПП «ВОЙНИКОВ І КО» (код ЄДРПОУ 30694282), ПП «СОНЯЧНИЙ БЕРЕГ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 34812453), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЛЮДМИЛА» (код ЄДРПОУ 24910327), ТОВ «ЕРІДАН» (код ЄДРПОУ 22136823) в органах окупаційної адміністрації держави-агресора так званих *«Исполнительном комитете Бердянского городского совета Запорожской области», «Межрайонная инспекция Федеральная налоговая служба № 1 по Запорожской области», «Отделение Фонда пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Запорожской области».*

Вказаними діями Войников В.М., та Д'ячков О.А. фактично підтримали та реалізували рішення держави – агресора щодо необхідності реєстрації суб'єктів господарювання на окупованих територіях Запорізької області у відповідності до законодавства РФ.

Відповідно до вказаних *«Выписок с ЕГРЮЛ»* та заздалегідь обумовлених домовленостей, після перереєстрації суб'єктів господарювання згідно з законодавством російської федерації, керівником (*«руководителем юридического лица»*) «Частное предприятие «ВОЙНИКОВ И КО», «Фермерское хозяйство «ЮРЧЕНКО», «Общество с ограниченной ответственностью «АЗОВСКИЙ ЖИВОТНОВОДЧЕСКИЙ КОМПЛЕКС», «Общество с ограниченной ответственностью «САДЫ БЕРДЯНСКА», «Фермерское хозяйство «ЛЮДМИЛА», «Общество с ограниченной ответственностью «ЭРИДАН» призначено - Д'ячкова О.А., а керівником (*«руководителем юридического лица»*) «Частное предприятие «СОЛНЕЧНЫЙ БЕРЕГ БЕРДЯНСКА» призначено Шишку О.С.

Вказані перереєстровані підприємства за російським законодавством на тимчасово окупованій території України продовжили господарську діяльність за основними видами діяльності: вирощування зернових культур, бобових культур і насіння олійних культур, після урожайна діяльність, оптова торгівля зерном, насінням і кормами для тварин, складське господарство, допоміжна діяльність у рослинництві, вирощування зерняткових і кісточкових фруктів, розведення свиней, овець і кіз, тощо.

Виробничі потужності та земельні ділянки на яких впроваджена господарська діяльність з (вирощування зернових культур, бобових культур і насіння олійних культур, після урожайна діяльність, оптова торгівля зерном, насінням і кормами для тварин, складське господарство, допоміжна діяльність у рослинництві, вирощування зерняткових і кісточкових фруктів, розведення свиней, овець і кіз, тощо) знаходяться на тимчасово окупованій державою агресором території Запорізької області (зокрема м. Бердянськ, с. Дмитрівка, с. Рози, с. Орловка, с. Петрівка та інші).

Реалізацію свого злочинного умислу у вказаний період часу, Войников В.М. здійснював дистанційно, зокрема перебуваючи за адресою проживання та офісного приміщення за адресою: м. Київ, Оболонська набережна, буд. 1, корпус 3, оф. 211, за допомогою використання власних мобільних телефонів (модель Iphone X, з мобільним номером телефону +380503221881, Iphone 11 Pro) та комп'ютерної техніки (ноутбук марки HP Laptop), а саме здійснював організаційно-розпорядчі та адміністративно-фінансові заходи щодо провадження господарської діяльності вищевказаних підприємств на тимчасово окупованій території Запорізької області.

В свою чергу, Д'ячков О.А., який перебував на тимчасово окупованій території Запорізької області, діючи за попередньою змовою з Войниковим В.М., з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, та обумовленими попередньо домовленостями, у період часу починаючи з початку квітня 2022 року виконував поставлені Войниковим В.М. завдання та розпорядження та сприяв останньому у здійсненні кримінального правопорушення (у тому числі щодо фінансових питань діяльності підприємств, перереєстрації (реєстрації) вказаних суб'єктів господарювання відповідно до російського законодавства, виплат заробітної плати робітникам тощо).

Поміж тим, з метою підтвердження своєї готовності співпрацювати з незаконними органами створеними на тимчасово окупованій території Запорізької області, Войников В.М., за попередньою змовою групою осіб з Д'ячковим О.А., використовуючи «Частное предприятие «ВОЙНИКОВ И КО» поставив хлібобулочні вироби так званому «Министерству образования и науки Запорожской области» по контракту № 2900101151623000057 від 23.02.2023 року.

Отже, Д'ячков О.А., за попередньою змовою з громадянином Войниковим В.М., який є фактичним власником низки суб'єктів господарювання ТОВ «САДИ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 32835196), ТОВ «АЗОВСЬКИЙ ТВАРИННИЦЬКИЙ КОМПЛЕКС» (код ЄДРПОУ 37869921), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЮРЧЕНКО» (код ЄДРПОУ 31080767), ПП «ВОЙНИКОВ І

КО» (код ЄДРПОУ 30694282), ПП «СОНЯЧНИЙ БЕРЕГ БЕРДЯНСЬКА» (код ЄДРПОУ 34812453), ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ЛЮДМИЛА» (код ЄДРПОУ 24910327), ТОВ «ЕРІДАН» (код ЄДРПОУ 22136823), шляхом надання порад, вказівок, засобів (знарядь) та усунення перешкод сприяв останньому у здійсненні колабораційної діяльності шляхом провадження господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території Запорізької області та у м. Бердянську, у тому числі через здійснення вирощування зернових культур, бобових культур і насіння олійних культур, після урожайна діяльність, оптова торгівля зерном, насінням і кормами для тварин, складське господарство, допоміжна діяльність у рослинництві, вирощування зерняткових і кісточкових фруктів, розведення свиней, овець і кіз, та відповідне виробництво продукції, забезпечення даною продукцією російських окупаційних військ, сплати податків до окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Таким чином, Д'ячков О.А. підозрюється у пособництві в провадженні за попередньою змовою групою осіб господарської діяльності у взаємодії з незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Андрій ГРИМАК

ПОГОДЖЕНО:

Прокурор, який здійснює процесуальне
керівництво у кримінальному провадженні, -
прокурор Сквирського відділу
Білоцерківської окружної прокуратури
Київської області
«19» січня 2024 року

Микола СТЬОПІН

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2024 року отримав о «__» год. «__» хв.
«__» _____ 2024 року

Підозрюваний: _____ / _____

Одночасно підозрюваному Д'ячкову Олексію Анатолійовичу роз'яснено, що відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

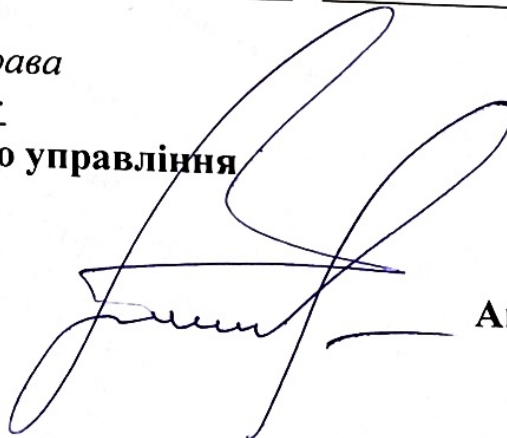
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції**

Андрій ГРИМАК